ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.10 – 00.10

15.6.67

ΑΡ.Τ. { R. 615
1131

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (15)α

Δεν ορίστηκαν μια συνέχεια στα μεταδιδόμενα το 1ο άκουε τα Κονσέρτα του έργου 59 του Μοζάρτ γραμμένα από Κονσέρτο Ραβουμόφσκι. Ακούγαμε κάτι σημειώσεις δεν ξέραν τα έργα αυτά όταν ερμηνεύθηκαν χάρη των μουσικών και παραγωγών, την ερμηνεία των φόρμες ακόμη και τις εν γένει ατμόσφαιρες αντιπολιτισμών και συγχρονισμών. Νέοι τρόποι μια γεύση δε μας δίδει ο ίδιος ο Schumann ως ρομαντικός το χάος του ανθρώπου Ραβουμόφσκι, ενώ δε το άλλο έργο πάλι από μουσικό έργο του Μοζάρτ. Ο γραμμοφωνίστας του Κονσέρτο ανάφερε Τριόμπελ ήταν τα ίδια και ο βιολονίστας Bernhard Romberg ακούστηκε ενδιαφέρον το μέρος αυτό δε ήταν. Ακουγόταν η ερμηνεία αυτού μέρους γιατί ένα ανοιξιάτικο από νότες, έχει ένα μαγικό ;; και τίποτα το κοινό αυτό δεν καλείται αυτή τίποτα αρόμενα. Λίγα όμως μετά από 150 χρόνια ήταν μόνο αναφορά κάνει γιατί έχει αυτά, αλλά και δεν μπορεί τι να ερμηνεύσει η ίδια αυτό έργο. Δεν ακούσαμε μια συνέχεια δεν στα μεταδιδόμενα το δεύτερο Κονσέρτο σε μι μείζονα. Αν και δεν ενδιαφέρει το φόρμα μεταφέρει μεν το φρέσκο αυτό ακούστηκε δεν ερμηνεύτηκε συνέχεια ο Ρόλος ενώνει αλλά ~~[illegible]~~ ένα διάφορο αρμονικό. Ένα νόημα ενιαίο διαφορετικό. Τελικά το αργό μέρος όπου ο ανάλυσης ενδυναμώνει « con molto sentimento » δεν αυτό ακούστηκε. Λίγα μόνο μεν

προσωπικά του δημιουργία τι δέρα του εκφράστηκε αυτός το εκπρεπές κοντάφορτα του αυτοκρατορικό σύρανο! Κυρίως έχει ακούσει ο Μπετόβεν σχήματα όταν η αφορμή ήταν κάτι μια δοκιμή κάποιες αυτό ήταν μεγαλύτερη αυτοφυής. Ήλιος μας κάνει το τρίτο μέρος η γεωτάλιν μη ήταν ένα δικό δικό ο ρυθμός του ενός μέρος η μέρος. Αλλά όλοι τον τρίο μια δίνει μια ιδιαίτερα ευχάριστη ευφορία η δημιουργία μιας χαρούμενης σκέψης γαϊνιά μοτίβο. Ένα αριστοκρατικό χόρτο κρύβει τόσο από αυτό έργο αν δεν ακούστε καν έχει από το Κοντ. Αμαδεύς»

[STREICHQUARTETT E-MOLL OP. 59 Nr. 2]

Αυτό το Κοντσέρτο "Αμαδεύς" ακούστε το νο αρ. 2 Κοντσέρτο σε μι ύφεσε (εργο 59) από τον Μπετόβεν. Το δεύτερο έργο του αφιέρωσε μια συνθέτη ένα η Λοβάλε σε μι ύφεσε εργο 31 αρ. 2 Τα χρόνια και δε αγνοούν αν αγωνιάει το ανάλογο το 1802 αυτοκαταστροφικό έργο αυτό αν οι μελαγχολικοί τον έδωσαν τον τίτλο «Τραγικό». Αλλά του κυρίως μέρος δίνει μια ιδέα μια χαρούμενη αυτοβεβαιότητα. Η ίδια ευφορία και χάρη συνεχίζει και στο Adagio αν ακούσετε. Μια ένατη κίνηση χαρακτηρίζει το Πρόλογο. Ένα Perpetuum mobile σκέρτσο και άγριο. Κατά τον Ozerny ο Μπετόβεν βρίσκει μια εμπνευσή του σε ένα φανταστικό καλοκαιρό άγχος. Στο Λοβάλε σε μι ύφεσε εργ. 31 αρ. 2 δε μια ακούστε από τον διάσημο εκτελεστή το Μπετόβεν. Τον δαυίδ Βιγγιάν Κεμπ.

[KLAVIERSONATE NR. 17 D MOLL OP. 31 Nr 2]

Αλλά μια Λοβάλε αρ. 17 σε ρε ύφεσε εργ. 31 αρ. 2 δεν ακούστε από τον Βιγ. Κεμπ εξαιρετικό σε συνθέτη μας η αγγλικός Πορτραίτο του Μπετόβεν

[ΣΗΜΑ]